

PROF.DR. NECMETTİN ERBAKAN'IN ORTA DOĞU POLİTİK VİZYONU

Akif Cihat ARSLAN

Özet

Bu çalışmada Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın politik hayatı boyunca dış politikada kullandığı temel kavramlar ve bu kavramlara bağlı olarak Erbakan'ın orta doğu politikası incelenmiştir. Orta doğu kavramı ile birlikte Türkiye'nin dış politikasında orta doğu gelişmeleri kısaca ele alınacaktır. Sonrasında Erbakan'ın kullandığı temel kavramlara değinilecektir. Bunlar sırasıyla anti-siyonizm, anti-emperyalizm, islam birliği, D-8 örgütü ve adil düzen. Bu çalışmada, Erbakan'ın 1969-2011 yılları arasında dış politika alanında işlediği kitap ve konferans metinleri söylem analizi yöntemi kullanılarak analiz edilecektir. Erbakan'ın bakış açısı ile dünya hak ve batıl çatışması içindedir. Ne emperyalizm ne kapitalizm başarılı bir yoldur ve ona göre islam dışındaki tüm idealler batılın tarafındadır. Bu çalışmada batılın en büyük temsilcisi olan siyonizmi ve onun dünya siyasetindeki etkisini ve de siyonizmin orta doğu politikalarında nasıl önemli olduğunu anlatılacaktır. İslam birliği'nin ilk ve çekirdek adımı olan D-8 projesi, son iki yüzyılda yaşanan olaylara bir çözüm olacak şekilde tasarlanmıştır. Erbakan'a göre sadece müslümanların değil tüm dünya insanları için bir dünya düzeni şarttır. Bu ancak adil düzen ile mümkün olabilir. Bu kavramı genel olarak dünyanın yaşanan düzenine bir sistem eleştirisi olarak sunan Erbakan dünyanın son yüzyıllarda yaşadığı menfi uygulamalardan çıkardığı derslere bağlı olarak ortaya çıkarmıştır. Bununla birlikte bu adil düzen kavramını gerek Türkiye için gerek dünya için ayrıca çalışmıştır. Türkiye'de kurulacak bu düzen dünya için de bir örneklik teşkil edecek ve akabinde dünyada kurulu olan batı entegreli sistem son bulmuş olacaktır. Son olarak kronolojik şekilde Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın

yaptığı uluslararası ziyaretler, konuşmalar ve attığı adımların toplu bir değerlendirmesi el alınarak günümüz Türk orta doğu politikasına verdiği katkılar incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Prof. Dr. Necmettin Erbakan ve Dış Politika, D-8 örgütü, Anti-siyonizm, Türkiye'nin Orta Doğu Politikası.

Anti Siyonizm

Erbakan'a göre gerek orta doğu gerek dünya siyasetinde siyonist yahudilerin yerinin çok önemli olduğu görülmektedir. Bu sebeple siyonizmi ve onun dünya siyasetindeki etkisini ve de siyonizmin orta doğu politikalarında nasıl önemli olduğunu birçok platformda anlatmıştır.

19. yüzyıla dek farklı coğrafyalarda yaşayan yahudiler Fransız İhtilalinin etkisi ile ulus devlet düşüncesinden etkilendiler. Dini kimlikten öte homojen milletlerin devlet kurma ideali ile kaynaklı avrupa ülkesinde yahudiler kendi birliklerini oluşturmaya çalıştılar. Kimi yahudiler kendilerini bir millet olarak değil bir dini grup olarak görürken kimi yahudiler kendilerinin bir ulus devlet olmayı hak ettiklerini düşünüyordular. Siyon Severler adı altında özellikle rus topraklarında kurulan bir yahudi cemiyeti kurulacak ulus devletin nerede nasıl olacağını da hayal etmeye başlamışlardı.

Siyonizmi; Yahudilerin Kudüs'e geri dönmesini , burada bir yahudi devleti kurulmasını amaçlayan ve Eski Ahit'teki prensipleri yerine getirilmesini hedeflediği bir ideoloji olarak açıklayabiliriz. Bir nebze israil milliyetçiliği olarak da tanımlanan siyonizm, adını süleyman mabedinin kurulduğu tepenin adı olan siyon kelimesinden türetildiği söylenmektedir. Siyonizm kelimesi siyasal bir hareket olarak ilk defa 1893 yılında rus yahudisi Nathan Birnbaum'un yayımladığı bir makalede dile getirilmiştir. Burada siyonizm, yahudileri Filistin'e yerleştirme amacını taşıyan bir fikir olarak değerlendirilmiştir.

19. yüzyılda Theodor Herzl adında viyanalı bir gazeteci tarafından uluslararası siyasi bir örgütlenmeye doğru giden bu siyonizm hareketi daha da şekil bulmuş ve yahudileri bir devlet altında birleştirmenin yollarını araştırmıştır. 1896 yılında Der Judenstaat (yahudi devleti)

adında yayınladığı kitabında yahudilerin bir devlet altında olabileceğini, milli olarak nasıl bir devlet kurulabileceğinden bahsediyordu. Fakat yer veya bölge bahsetmediği kitabında avrupadaki yahudi sorunundan bahsediyordu.

29 Ağustos 1897 de I. Siyonist kongresini toplayan Herzl yahudi örgütlerini tek bir çatı altında toplayarak dünya siyonist teşkilatını kurmuştur. siyonizmin siyasi olarak ortaya çıkışına sebep olmuş ve bu toplantıyla siyonizmin gelecek planını da çizen Herzl bu kongre ile yahudi devletinin kurulmasının gerekliliğini belirtmiştir.

Din ve etnik aidiyete bağlı kurulacak yahudi devletinin Filistin’de olması gerektiğinden önce farklı fikirler de ortaya atılmıştı. 1903 yılında İngiltere Uganda’yı önermiş, Basel’deki kongrede Arjantin bölgesi de tartışılmıştır.

II. Abulhamid ile birkaç sefer görüşme imkanı bulup Filistin’den toprak talebinde bulunan T. Herzl, amacından vazgeçmemiş ve Filistin’de bir yahudi devletinin kurulması için Osmanlının bertaraf edilmesi gerektiğini savunmuştur.

I. Dünya savaşı sonrasında toprak paylaşımları ve manda yönetimleri tartışıldığı sırada ingiltere dış işleri bakanı Balfour kendi adını verdiği Balfour Deklarasyonu olarak bilinen yahudilerin filistine göçüne onay veren ve burada bir yahudi devleti kurulmasına yardımcı olan bir metin sunmuştur.

Burada madde madde israilin kurulmasından bahsedilmeyecektir. Lakin israilin kuruluşundan bu yana siyonizmin ne kadar etkili olduğunu ifade etmekte fayda var. Zaten erbakanın temel düşüncesi de burada yatmaktadır.

Genel olarak ister din ister ırk bağlamında yahudilere duyulan nefreti tanımlayan anti semitizmden farklıdır anti siyonizm kavramı . anti semitizm genel olarak yahudi varlığının bir sorun olduğunu ifade ederken anti siyonizmde sorun yahudiler değil israil devleti ve siyonist politikaları ifade eden siyasal bir bakış açısını ifade eder.israil devletinin kendisinin bir tehdit

olarak açıklandığı anti siyonist düşünce bu sebeple anti semitizmden ayrılır. Nitekim Prof. Dr. Erbakan da anti siyonizm kökenli ifadeler kullanmıştır.

Erbakan'a göre siyonizm, dünyayı yöneten gizli örgütün adı olarak açıklanabilir. Nitekim hemen hemen tüm beyanlarında siyonizm ve tehlikelerinden bahseden Erbakan dünyayı yöneten bu gücün ardında siyonistlerin olduğunu belirtmekteydi. Onun açıklamasıyla siyonizm, kendilerinin dünya hakimiyetini hedefleyen ve üstün ırk olduklarını söyleyen bu kişilerin diğer bütün insanlığı kendilerinin kölesi olduklarını düşünen büyük bir yapıdır. Nitekim bu çerçevede Erbakan siyonizm kelimesi ile eşdeğer ırkçı emperyalizm kavramını da kullanmıştır. Bu noktada Erbakanın şu sözlerine bakmak gerekir:

“İrkçı emperyalizm 5767 sene evvel , mısırdaki yaşayan beni israil kabilesine firavunların yaptığı zulüm karşısında , kabala adlı bir beni israilin yazmış olduğu kitaptaki prensiplere dayanan insanlara siyonist denir. siyonizm budur.”

Erbakana göre siyonistler tevratı bu kabalanın yazdığı kitaba göre tahrif etmiş ve siyonist düşüncüyü yahudilerin genelinde yaşayan bir ideal haline getirmiştir.

Bilindiği üzere büyük İsrail'in kurulmasını siyonizmin temel hedefidir. Arz-ı Mevud denilen orta doğunun çok önemli topraklarında bir yahudi devletinin kurulması büyük süleyman mabedinin yapılması birbirine bağlantılı hedeflerdendir. Erbakan'a göre bu hedefin ardındaki siyonistlerin düşüncesini anlamak gerek dünya gerek orta doğuda yaşananlar için çok büyük önem arz etmektedir. Siyonizm Erbakan'a göre ilk T. Herzl tarafından kullanılmış ve Basel'deki kongrede; Erbakan'ın söylemlerinde; Dünya savaşlarının ardından kurulan manda yönetimleri, İsrail'in kurulması, Filistin'deki çatışmalar, Irak ve Afganistan'ın işgali körfez ülkelerinde yaşanan gelişmelerin hepsi siyonizm hedefleri doğrultusunda yaşanan gelişmelerdir. Nitekim konuşmalarında günümüzde kullanılan bir doların üzerinde bulunan ifade ve şekiller için bile siyonizmin göstergeleri olduğunu iddia etmektedir. Ona göre bir dolar siyonizmin kimlik kartıdır.

Erbakan siyonizmi ifade ederken meşhur timsah metaforunu kullanarak şöyle der:

“Siyonizm bir timsaha benzer. Bu timsahın üst çenesi Amerika, alt çenesi Avrupa Birliği’dir. Beyni siyonizm, gövdesi işe işbirlikçilerdir.”

Burada Prof. Dr. Necmettin Erbakan’daki siyonizm düşüncesinde etkisi olan Cevat Rifat Atılhan’dan da bahsetmek gerekir. I . Dünya Savaşı’na ve Kurtuluş Savaşı’na katılan Atılhan , Filistin cephesinde İngiliz casusluk teşkilatını deşifre eden ve cumhuriyet döneminde de siyonist hareketin çalışmalarına vakıf olan bir isimdir. Erbakanın Atılhan ile yaptığı görüşmeler siyonizm bilinci açısından ayrı bir çalışmanın konusu olabilir.

Necmettin Erbakan’ın söylemlerinde insanlara siyonizmin nasıl çalıştığını anlatmak yatar. Birçok konuşmasında siyonizmin tarihinden ve siyonizmin günümüz planlarının nasıl işlediğini uzun uzadıya anlatır. Onun siyasi düşüncesinde dünyadaki ekonomik sistem, ülkelerdeki demokratik düzenler ve çatışmalar siyonizmin bir planı doğrultusunda ilerler. Nitekim bir sözünde şöyle der:

“Biz her taşın altında yahudi var demiyoruz, fakat yahudi hiçbir taşın altını boş bırakmaz.”

Bundan dolayıdır ki Erbakana göre; Osmanlının yıkılması, orta doğuda ve birçok müslüman toplulukların olduğu yerde yaşanan çatışmalar, savaşlar, Afganistan, Irak ve Suriye’nin işgalinin sorumlusu siyonizmdir.

Anti Emperyalizm

Kelime manası yayılmacılık olan emperyalizm; bir milletin veya ülkenin sömürü temeline dayanarak başka bir milleti siyasi,ekonomik ve politik egemenliği altına alıp yayılması veya o milleti hakimiyet altına alma süreci olarak tanımlanmaktadır. Kapitalizm kelimesi ile yakın anlamlı olan bu kavram 18. yüzyıldan itibaren güçlenen ulus devletlerin sanayi devrimi ile birlikte gelişmemiş ülkeleri tahhakküm altına almalarının bir ifadesi olarak ortaya çıkmıştır.

Erbakan'a göre mevcut düzen küresel bir sömürü düzenidir ve bu ancak emperyalizm ile açıklanabilir. Emperyalizm güçlünün güçsüzü ezdiği, haksızın haklıyı ezdiği bir dünya düzenidir. Erbakan emperyalizmin dünyaya barış ve huzur getiremeyeceğini birçok söyleminde açıklar. Ona göre ekonomiden kültüre, turizmden eğitime,sağlıktan spora bu emperyalizm inancı hak ve batıl çatışmasının bir ürünüdür. Dünyada insanın var olmasından bu yana bu hak ve batıl çatışması süregelmiştir. Yaklaşık son üç yüzyılda da küresel güçler kurdukları emperyal düzenle batılın taraftarı olarak dünyaya kan,gözyaşı ve adaletsizlik getirmiştir. Nitekim son yüzyılda yaşanan savaş ve çatışmalar, Afrika ve dünyanın birçok yerindeki açlık ve susuzluk hak batıl çatışması ya da emperyalizm ile açıklanabilir.

Erbakanın açıklamalarının çoğu kapitalizm ile eşdeğermiş gibi görülse de komünizmden de bahsederek bu ikisinin emperyalizmin çeşidi olduğu ortaya çıkmaktadır. Komünizm yaklaşık 70 yıl dünyaya zulmetti ve bu akım sona erdi. Kapitalizmin de sona ereceğini belirtir Erbakan.

İslam Birliği

Müslümanların birlikteliği anlamında kullanılan İslam birliği müslümanların siyasal, sosyal,ekonomik ve kültürel birliğini hedefleyen düşüncenin adıdır. Aynı zamanda küresel ölçekte sömürü ve yaşanan dünya düzenine müslümanca karşı koymanın idealidir. İslam birliği kavramı Osmanlının zayıfladığı ve dünyadaki milliyetçilik akımlarının ve buna bağlı sömürgecilik düşüncelerinin zirve yaptığı dönemde bazı çevrelerce kurtuluş yolu olarak görülmüştür.ittihadı islam olarak da Osmanlı son dönemde kullanılan bu kavram bazı yöneticilerce politika haline getirilmiş olsa da Osmanlının dünya güçleri karşısında başarılı olmasında yeterli olamamıştır.

Osmanlı İmpartorluğu'ndan sonra halifeliğin devre dışı kalması ve dünyadaki birçok müslüman topluluğun batılı güçlerin kontrolünde olması İslam birlikteliğini sekteye uğratmış ve dünyada farklı ideallerin peşinde gidilmesine sebebiyet vermiştir. Fakat gerek Türkiye gerek dünyadaki diğer müslümanlar müslümanların ortak bir çatı altında toplanmasının hayalinde olmuş. Bu yolda çalışmalar yapmışlardır.

İslam dininin kurallarında da birlik beraberlik gözlemlendiği için bu idealite bir dini vecibe olarak görülmektedir. Fakat halifelik mefhumunun ortadan kalkması ve değişen dünya düzeni ile birlikte müslümanlar farklı yaşantılar içinde olmuştur.

İslam dininin hilafet, cihat, adalet gibi kavramlar üzerinde kuralları gerek siyasal gerek toplumsal yönden müslüman aleminin birlikteliği hedeflenmektedir. İslam dininin ortaya çıktığı günden bu yana doğruluk ve adalet timsali olmayı hedefler ve dünyadaki diğer tüm insanlığa bu yolda olmasını arzular.

Erbakan'ın bakış açısı ile dünya hak ve batıl çatışması içindedir. Ne emperyalizm ne kapitalizm ayrı bir yoldur ve ona göre islam dışındaki tüm idealler batılın tarafındadır. Tarih boyunca bütün medeniyetler hak batıl çatışmasının üzerinde olmuştur. Erbakan İslam dininin hak merkezli oluşuyla doğrunun adaletin ve hürriyetin savunulduğu bir medeniyet tasavvuru kurar. Batıl her zaman kuvveti menfaati ve imtiyazı savunan bir anlayış içindedir. Dolayısıyla islam birliği sadece müslümanların değil tüm insanlığın kurtuluşu ve huzuru için gereklidir.

Erbakan'a göre Osmanlı sonrası batı mefkuresi ile kurulan tüm düzenlerin dünya insanları için saadet kaynağı olmayacağı belirtilmiştir. Gücü, menfaati hatta çoğu zaman ırkçılığı savunan düzenlerin son yüzyılda görüldüğü üzere toplumlara huzur ve barış getirmediğini dile getirir.

Necmettin Erbakan'a göre islam birliği ütopya değildir. Bilakis her müslümanın üzerinde çalışması gerekli bir vecibedir. Müslümanlığı siyasal alana entegre eden Erbakan dünyadaki müslümanlara da örnek olmaya çalışmış bu yolda dünyada hangi düzen olursa hani küresel güç olursa olsun islam medeniyetinin savunulabileceğini dile getirmiştir.

Osmanlının dağılması ve hilafetin ilgası ile İslam medeniyetinin son bulduğunu iddia edenlere karşı Erbakan , islam birliğinin yılmaz savunucusunun yine Türkiye olacağını dile getirmiştir. Ayrıca tükiye merkezli bir islam birliğinin de mutlaka kurulacağına inancı tamdır.

Politik yaşamın her evresinde islam birliğini savunan erbakan batıl eksenli kurulan tüm yapılara islam birliği çerçevesinde cevaplar aramış bu yolda örnek teşkilatlar hedeflemiştir. Küresel sistemin ırkçı emperyalizm diye adlandırdığı siyonizmin karşısında müslüman birlikteliklerin örneklerini de hazırlamıştır.

Dünyayı hak batıl çatışmalarına göre dönemlere ayıran erbakan SSCB dağılmasından sonrasına da ayrı bir önem vermektedir. Bu dönemde margaret thatcher in düşmanı olmayan ideoloji yaşayamaz. Bizim yaşayabilmemiz için mutlaka bir düşmanımız olması gerekir sscb dağıldı,ve düşman olmaktan çıktı. Onun yerine yeni bir düşma ortaya koymamız gerekiyor.bu yeni düşman islam olacaktır. Sözlerini de her konuşmasında dile getiren erbakan bu düxene karşı da islam birliğini savunmuştur.

Nato, AB ya da G8 her ne olursa olsun batı endekli dış düzenler dünyaya huzur getiremeyecektir.yaşanan küresel ya da bölgesel çatışmalar, açlık ve hastalık pençesindeki bazı toplumlar, adaletsiz kamu düzenleri erbakan nezdinde ırkçı emperyalizm olarak küresel siyonist insanların çalışmalarının ürünüdür.

Erbakan, Müslüman ülkeler arasındaki birliğin ve ilişkilerin artırılmasını seçim vaadi olarak halka sunmuştur. 1991 genel seçimleri için hazırlanan seçim beyannamesinde dış politikaya dair vaatlerin bazıları şunlardır:

- Kıbrıs'ta hiçbir taviz verilmeden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne tam destek sağlanacaktır.

- Ortadoğu ve Körfez ülkeleriyle işbirliği arttırılacak ve bölgedeki emperyalist güçlerin çekilip etkilerinin azaltılmasına çalışılacaktır.

- Filistin halkının kendi bağımsız devletlerini kurmalarında her türlü destek sağlanacaktır.

- İslâm ülkeleriyle işbirliğine önem verilecek ve bir an önce İslam Ortak Pazarının kurulması çalışmaları başlatılacaktır.

- İslâm ülkeleriyle ayrı ayrı ekonomik, ticari, teknolojik, kültürel işbirliği anlaşmaları imzalanacak, gümrük tarifelerinin kaldırılmasına çalışılacaktır.

- İslam Ortak Savunma Teşkilatı kurulacak, Müslüman ülkeler iç sorunlarını kendileri çözecektir.

- Müslüman Ülkeler arasında insan ve mal akışı kolaylaştırılacak, vizeler kaldırılacaktır.

- Müslüman ülkeler arasında kültürel münasebetler arttırılacak, üniversiteler arasında işbirliği sağlanacaktır.

- İslam Kalkınma Bankası ve diğer mali kuruluşların Müslüman ülkeler arasında faizsiz işlemleri düzenleyen yeni bir faizsiz sistem kurulacaktır.

- Sovyetler Birliğinden bağımsızlığını ilan eden Müslüman Türk Cumhuriyetleri hemen tanınacaktır. Orta Asya Ekonomi İşbirliği kurulacaktır.

1995 genel seçimlerindeki seçim beyannamesinde ise,

- Dış politikada hedef, uydu değil, lider ülke Türkiye'dir.

- Bunun için de Türkiye'nin yeri Papa XII. Pio'nun tavsiyesiyle Roma Antlaşmasına dayanılarak bir Hristiyan birliği olarak kurulan "Avrupa Birliği" değil, "Dünya Müslüman Ülkeler Birliği" olacaktır, ifadeleri yer almaktadır. Bu seçim beyannameleri, hareketin siyasî kanadının İslâm birliği idealinin peşinde olduğunu ve Türkiye için "lider ülke" vizyonu geliştirildiğini göstermektedir.

Erbakan küresel ölçekte huzur ve barışın temini için yaşanan sıkıntıları görmüş ve küresel güçlerin kurmuş olduğu örgütlerin fayda sağlamayacağını dile getirmiştir. Bu örgütlere gerek bir alternatif gerek bir zaruriyet kapsamında ideal olabilecek birçok çerçeve yapının öncüsü

olmuştur. Bunlardan en önemlisi D-8 olup, Müslüman Topluluklar Birliği ve Esam gibi kuruluşlar göze çarpmaktadır.

Erbakan İslam birliği kurulması adına dünyadaki müslüman ülkelerden temsilcilerin katıldığı toplantılar düzenlemeye Türkiye’de politik gücü olmadan düşünmeye başlamıştı. Çünkü bunun bir zorunluluk olduğuna inanıyordu ve bu inançla 13 Mayıs 1976’da Topkapı Sarayı’nda yaptığı bir konuşmayla başladı. Ve ardından dünyanın her yerinde yaşanan zulümlerin bitmesi adına müslüman toplulukların birleştirilmesi yönünde demeçler veriyordu. Kafkaslardan orta doğuya, uzakdoğudan amerikaya, kuzey afrikadan avrupadaki müslümanlara dek dünyanın her yerinde yaşanan sıkıntıları gözler önüne sürüyor ve ardından çözüm önerilerini aktarıyordu. 1992’de Müslüman Topluluklar Birliğini toplaması 1997’de Avrupada Basel’de müslüman birliği kongresi düzenlemesi bunun en önemli kanıtıdır. Nitekim 1897’de T. Herzl’in Basel’de yahudileri topladığı kongreden yaklaşık yüz yıl sonra islam birliği adına konferans düzenlemek siyonist yahudilere ve destekçilerine bir cevap niteliğindedir.

Kendine has siyasî ve sosyolojik yapısı olan orta doğu coğrafyasına ayrıca önem veren Erbakan, burası için İslam birliğinin en gerekli yer olduğunu düşünmüştür. Çünkü gerek Mekke, Medine, Kudüs gibi kutsal yerlerin bulunduğu coğrafya olması gerek zengin doğal kaynaklarının olması gerek dünyanın merkezi konumunda bulunan bir bölge olması burada İslam birliğini daha zaruri kılmıştır.

Kimilerine göre zengin doğal kaynakları sebebiyle kimilerine göre dini temeller sebebiye orta doğu hep küresel güçlerin hedef tahtasında olmuştur. Özellikle Osmanlı döneminde sonra barış ve huzur arayışının devamlı olduğu bu topraklarda ırkçı emperyaizm diye siyonizmin ortadoğu için sorun olduğunu dile getiren Erbakan her konuşmasında siyonist güçlerin ortadoğu planlarından bahsetmekteydi.

Mevcut dünya düzenine karşı beş temel hedef koymuştu Erbakan.

-- İslam ülkeleri birleşmiş milletler teşkilatı

--İslam ülkeleri ortak pazarı

--İslam ülkeleri ortak savunma paktı

--İslam ülkeleri ortak para birimi

--İslam ülkeleri kültür işbirliği

Bu yapılar İslam birliği için temel oluşturabilecek önemli örgütlerdi. Ekonomik,sosyal,siyasal ve kültürel olarak her anlamda İslam birlikteliğini amaçlıyordu Erbakan.

Son yıllarda yaşanan Suriye krizini bile çok önceden görebiliyordu. Irak - İran savaşı, Körfez krizi ve daha birçok olayda aktif rol almak isteyen Erbakan ve arkadaşları orta doğu için siyonist israilin en önemli tehiike olarak görüyordu.

Milli Görüş lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan, şu ifadelerle birlikte siyonist israilin ne denli tehlike olduğunu uyarılmıştı.

"Şimdi bakınız, dış mihraklar Afganistan, Irak, Suriye ve İran'daki bütün planlarını adım adım uygulamaya koyarken asıl hedef hakkındaki hazırlıklarımı da ihmal etmemekte... Asıl hedef nedir? Türkiye'dir! Türkiye'nin parçalanması, yumuşak lokma yapılması ve Arz-ı Mevud'un bir parçası olması dolayısıyla da İsrail'e katılması husundaki planlar harıl harıl yürütülmektedir."

Ayrıca islam birliğinin türkiye içinde gerekli olduğunu söylemişti.

"Siz meseleyi Suriye mi sanıyorsunuz? Suriye'yi istemelerinin tek bir nedeni vardır. O da Türkiye'yi işgal etmek için zemin hazırlamaktır. Eğer bir gün mesele Suriye olursa bilin ki hedef Türkiye'dir. Bu söylediklerimi bir gün anlayacaksınız."

D-8

Developing Eight, kısaca D-8 (Kalkınmakta olan 8 ülke) anlamına gelen, bir kuruluştur. Bu kuruluşa üye olan sekiz ülke Türkiye, İran, Pakistan, Bangladeş, Malezya, Endonezya, Mısır ve Nijerya'dır. Refah Partisi ve Doğru Yol Partisi koalisyonununun iktidarda olduğu dönemde iktidar Başbakanı Necmettin Erbakan'ın girişimleri ile kurulan bir organizasyondur.

Dünyaya huzur ve saadet getirmeyi arzulayacak yapılar kurmayı düşünen Necmettin Erbakan bunun en iyi yollarından biri olarak D-8'i kurmak olarak belirtmiştir. Gerek dünyadaki tüm müslümanlar gerek diğer tüm insanlar için barışın temel kaynağının islam dinini gerçekçi yaşamakta bulmuş ve onu siyasal, sosyal tüm alanlarda yaşanabileceğini göstermiştir.

İslam birliği'nin ilk ve çekirdek adımı olan D-8 projesi, son iki yüzyılda yaşanan olaylara bir cevap, bir çözüm olacak şekilde tasarlanmıştır. Nitekim yirminci yüzyılda dünya iki büyük cihan savaşına tanıklık etmiş, bölge bölge bir çok çatışmalar yaşanmış, açlık ve yoksulluk pençesine düşen binlerce insana şahit olmuştur.

20. Yüzyılda insanlık bir türlü beklediği, özlediği, huzur, barış ve saadete kavuşamamıştır. Nitekim 20. Asra girildiği zaman bu asrın başlangıcında "imparatorluklar"ın hâkim olduğunu görüyoruz. Yeryüzünde 4 büyük imparatorluk hakim durumda idi. Bunlar Osmanlı Devleti, Rus Çarlığı, İngiltere Krallığı ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu idi. Birinci Cihan harbi bu imparatorluklara son verdi. Bu otoritelerin yerine bazı ülkelerde faşist diktatörlükler geldi. İkinci Cihan harbine kadar süren çeyrek asırlık bir dönem bu ülkelerde bir "diktatörler dönemi" oldu. Böylece bir Stalin, Hitler, Mussolini, Franko dönemi yaşandı. Bunların "faşizm" ve "baskıları" insanlara büyük zulümler yaptı. Bu zulümlerin sonucunda ikinci Cihan harbi çıktı. İkinci Cihan harbinde insanlar çok büyük acılar çektiler. İkinci Cihan harbi bu diktatörlere karşı yapılmış topyekûn bir savaştır, ikinci Cihan harbi bu diktatörlüklere son verdi. Çünkü bu savaş faşizmi ve baskıyı ortadan kaldırmak, hürriyet, insan hakları ve demokrasiyi yeryüzüne hakim kılmak için yapıldı. Altı sene süren ve insanlığın unutulmayacak

büyük acı ve kayıplarına sebep olan İkinci Cihan harbinden sonra insanlık topyekûn Hürriyet, insan Hakları ve Demokrasinin tesisi için uzun yıllar mücadele verdi.

Bu mücadele elli yıldan beri sürmektedir ve halen de devam etmektedir. Bu mücadelede kısa sürede arzu edilen sonuca ulaşılamamasının sebepleri şunlar olmuştur: Önce bir defa ikinci Cihan Harbinde diktatörlerin hepsi temizlenemedi. Çünkü Stalin kaldı. O diktatörlüğünü ikinci Cihan harbinden sonra da devam ettirdi. Bu yüzden yeryüzünde 1945 ten 1990 yılına kadar bir soğuk harp dönemi yaşandı.

Bu döneme rağmen bütün insanlık takriben 50 yıl boyunca hürriyet, insan hakları ve demokrasi hususunda büyük gayretler sarf etti. Önemli adımlar atıldı. Bu adımların nirengi noktaları olarak şu hususları saymakta haklılık vardır:

1- 1945 yılında İnsan Hakları Beyannamesinin neşrolunması ve bunu takiben 1947 yılında (BM) Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın kurulması.

2- 1949 Nato'nun kurulması. Nato'nun bir savunma teşkilatı olarak hürriyeti, insan hakları ve demokrasiyi korumak üzere kurulmuş olması önemlidir.

3- Soğuk harp döneminde insan hakları konusunda Ruslarla anlaşmak mümkün olmuyordu. Çünkü Ruslar insan haklarını kendilerine göre değişik şekillerde tarif etmek, faşizm ve baskıyı devam ettirmek istiyorlardı. Bunun üzerine Avrupa ülkeleri “biz kendimiz ayrıca insan hakları beyannamesi neşredebiz” dediler ve “Avrupa İnsan Hakları Beyannamesini” neşrettiler. Buna dayanarak ta (AİHS) Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi yürürlüğe kondu ve (AİHM) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kuruldu.

4- (AİHS) Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini takiben, 1957 senesinde Avrupa Ortak Pazarı, Avrupa Birliği olarak çalışmaya başladı. Bu birlik (AİHS) Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini temel olarak almıştır.

5- Ve bütün bu gelişmeler karşısında daha fazla kapalı kalamayan Sovyetler Birliğinde Perestroika/Glasnost hareketlerinin başlaması ve bunun sonucu olarak Sovyetler Birliğinin dağılması.

Bu gelişmeler üzerine temenni olunuyordu ki yeryüzünde artık barış, huzur, demokrasi ve insan hakları hakim olsun, ama ne yazık ki, bu gerçekleşemedi. Çünkü Sovyetlerin dağılmasından sonra Batı liderleri barışa dayalı bir dünya kurulması yerine, yine düşmanlığa dayanan bir dünya kurulması yoluna saptılar.

Bunun en açık delili, önceki bölümlerde bahsettiğimiz gibi 1990'lı yılların başında, İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher'ın İskoçya'daki NATO toplantısında yaptığı konuşmadır. Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra "Şimdi ne yapacağız, Nato'yu fesih mi edeceğiz?" sorusuna Thatcher: "Düşmanı olmayan ideoloji yaşayamaz. Bizim yaşayabilmemiz için mutlaka bir düşmanımızın olması lazımdır. Sovyetler Birliği dağıldı ve düşman olmaktan çıktı. Onun yerine yeni bir düşman koymamız gerekiyor. Bu yeni düşman İslam olacaktır" cevabını vermiştir. İşte, ne yazık ki yeni oluşuma böyle yanlış yol gösterilmiş olması yeryüzünde barışın tesis edileceği yerde dünyanın en hassas bölgelerinde yeniden savaşların başlamasına sebep olmuştur.

Önce İran- Irak Savaşı, sonra Körfez Savaşı, sonra Bosna katliamı, sonra Azerbaycan ve Çeçenistan katliamları, bütün bu savaşların hep Müslüman topluluklara karşı yapılması ve birçok Müslüman ülkelere uygulanan çeşitli ambargolar, Somali'de Ruanda'da açlıktan ve sefaletten hayatlarını kaybeden insanlara karşı Batının duyarsızlığı, bütün bu olanların hedefinin nedense hep Müslümanlar olması dikkate alınacak ve Thatcher'in yukarıda bahsi geçen sözleriyle birlikte değerlendirilecek olursa Batıdaki oluşumların neden başarıya ulaşamadığı kolayca anlaşılır.

Ayrıca dünyada yaşanan ekonomik adaletsizlik de dünyadaki örgütlerin barış ve huzur getirmediğini göstermektedir. En küçük örneklerle aktaracak olursak; dünyadaki en zengin 42 kişinin mal varlığı, dünya nüfusunun %50'sine tekabül eden 3,6 milyar insanla eşittir; en zengin

10 ülkenin geliri de en fakir 10 ülke gelirinin tam 77 katıdır. Küresel adaletsizliğin bu kadar rahatsız edici boyutlarda olması ve servetin bu kadar adaletsiz paylaşımı beraberinde yoksulluk, çatışmalar, açlık gibi başka sosyal problemlerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Yapılan bir araştırmaya göre de yine 26 milyarderin servetinin dünyanın fakir yarısından fazla olduğunu belirtilmektedir. Dünyanın en zengini olan kişinin serveti 2018 yılında 112 milyar dolar arttı. Bu servetin yüzde biriyle Etiyopya'nın sağlık bütçesini karşılamak mümkün. Yine aynı araştırmaya göre 2018 yılında milyarderlerin serveti yüzde 12 oranında ya da günde 2,5 milyar dolar artmış. Dünya nüfusunun fakir yarısı ise günde 500 milyon dolar daha fakirleşmiş ve zaten sınırlı olan maddi varlığı yüzde 11 oranında erimiş.

Bu tablo karşısında şimdi yeryüzünde huzur, barış ve saadetin tesisi için, artık bu yanlışların yapılmayacağı yeni bir yola girilmesi, doğrulara dönülmesi zorunluluğu ortadadır, işte 21. Asrın başında bu konuda yeni hedefler belirlenirken geçmişte yapılan bu yanlışların tekrar edilmemesi ve bunlardan birtakım dersler almak zarureti vardır.

Bu dersleri Erbakan şöyle sıralamıştır.:1. “materyalizm değil maneviyatçılık” esas alınmalıdır.. 2. “çatışma değil, diyalog” esas alınmalıdır. 3. toplulukların saadeti için “çifte standart değil, adalet” esas alınmalıdır. 4. insanların mutluluğu için üstünlük “tekebbür değil, eşitlik” esas alınmalıdır.5. insanların saadeti için “sömürü değil iş birliği” esas alınmalıdır. 6. toplumların saadeti için “baskı ve faşizmin değil, insan hakları, özgürlükve demokrasinin esas alınması gerekmektedir.

Bu dersleri D-8 temel ilkeleri olarak da belirten Erbakan ve arkadaşları D-8 in bayrağında altı yıldızda ifade etmiştir:

1. Savaş değil, barış!
2. Çatışma değil, diyalog!
3. Çifte standart değil, adalet!

4. Üstünlük değil, eşitlik!

5. Sömürü değil, iş birliği!

6. Baskı ve tahakküm değil, insan hakları hürriyet ve demokrasi!

D-8, nüfusu Altmış milyondan fazla sekiz ülke ile oluşmuş özel bir yapı olup yukarıda bahse konu derslerin hayata geçireleceği bütün insanlığa huzur, barış ve saadet getirileceği düşünülmüş kurulmuştur.

D-8'in temelleri, Ekim 1996'da dönemin başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın daveti ve bu ülkelerin temsilcilerinin katılımıyla İstanbul'da düzenlenen "Kalkınmada İşbirliği Konferansı"nda atılmış olup, 22 Ekim 1996 tarihindeki "Kalkınmada İşbirliği Konferansı"ni izleyen bir dizi hazırlık toplantılarından sonra 15 Haziran 1997 yılında İstanbul'da yapılan devlet ve hükümet başkanlarının katılımıyla gerçekleşen ilk zirvede "İstanbul Deklarasyonu"¹³² ile D-8'in kuruluşu resmen ilan edilmiştir.

"D-8 yeni bir dünyanın anahtarıdır" diyen Erbakan, bu proje çerçevesinde 54. Hükümet'in kurulmasından sonra gerçekleştirdiği Asya ve Afrika gezilerinde, Türkiye'nin öncülüğünde ekonomik temelli bir organizasyon düşünmüş, gezi dönüşünde ise D-8'e üye olacak ülkeleri Türkiye, Bangladeş, Pakistan, Malezya, Endonezya, İran, Mısır ve Nijerya olarak belirlemiştir.

D-8'in amacı, Türkiye'nin öncülüğünde üye ülkeler arasındaki ticareti ve işbirliğini artırmaktır. D-8 oluşumunda temel amaç, büyük bir ekonomik potansiyeli, çeşitli kaynakları, geniş bir nüfus ve coğrafi alanı temsil eden sekiz ülke arasında ticaret ilişkilerinde yeni ortamlar sunmak ve çeşitlendirmek, uluslararası düzeyde karar alma sürecine katılımı artırmak, daha iyi hayat şartları sağlamak, somut ortak projeler etrafında ekonomik işbirliğini geliştirmek ve gelişmekte olan ülkelerin dünya ekonomisindeki durumlarını güçlendirmektir.

D-8'e üye ülkeler, nüfuslarının kalabalık oluşu bakımından geniş bir pazar niteliği ve genç nüfusun fazla oluşu itibarıyla de ciddi bir işgücü potansiyeli taşımaktadır. D-8 ülkeleri zengin doğalgaz, petrol ve fosfat madenlerine sahiptirler. Zengin kaynakların üzerinde olması yanında D-8'e üye ülkelerin jeopolitik olarak Asya, Avrupa ve Afrika kıtaları üzerinde bir köprü özelliğine sahip oldukları görülmektedir. Kaynaklar ve jeopolitik özellikler, birliğin önemini artırmaktadır.

Erbakan D-8'lerin özelliklerini ise şöyle sıralamıştır:

1- D-8'ler en yüksek seviyede küresel bir kuruluştur.

2- D-8'ler G-7'lerle çatışmak için değil, tam tersine yeni dünyayı birlikte kurmak için teşekkül etmiştir.

3- D-8'ler bütün gelişmekte olan ülkeleri kucaklamak ve aynı zamanda süratle karar alabilen dinamik bir yapıya sahip olmak üzere kurulmuştur.

4- D-8'ler, "üye ülkelerin iç işlerine karışmamak ve her birinin bölgesel anlaşmalarındaki taahhüt ve haklarına hâle getirmemek" temel prensibi ile kurulmuştur.

5- D-8'ler gelişmekte olan bütün ülkelerin birlikte ve hızlı kalkınmasını temin etmek, uluslararası münasebetleri tanzim eden mekanizmalara katılım güçlerini arttırmak, dünya ekonomisindeki etkinliklerini güçlendirmek ve halklarının daha iyi bir yaşam standardına sahip olmasını sağlamak amacıyla kurulmuştur.

6- D-8'ler kurulur kurulmaz bütün üye ülkelerin dinamiklerini harekete geçirerek faydalı projeleri süratle gerçekleştirmek üzere faaliyetlere başlamıştır.

D-8, üç temel organdan oluşmaktadır: Zirve, Konsey, Komisyon.

Zirve: Devlet/hükümet başkanları zirvesi, D-8'in en üst organı olup üye ülkelerin devlet/hükümet başkanlarından oluşur. Zirve her yıl dönüşümlü olarak üye ülkelerden birinde toplanır ve bir sonraki toplantısının yer ve tarihine, istişareler yoluyla karar verir.

Konsej: D-8'in siyasî karar organı olup üye ülkelerin dış işlerinden sorumlu bakanlarından oluşur. Konsey, Zirve tarafından belirlenmiş kurallar ve politikalara uygun olarak faaliyet gösterir ve sorunların kapsamlı ve derinliğine ele alındığı bir forumdur. Yıllık raporlarını Zirve'ye sunan Konsey, Komisyon tarafından sunulan raporları da görüşür, gerekli kararları alır ve tavsiyelerde bulunur. Konsey, her yıl düzenlenecek Zirve'nin çalışma programını görüşüp kabul eder ve karar, tavsiye ve bildiri taslaklarını Zirve'ye sunmak üzere hazırlar. Her zirve toplantısından önce konsey toplantısı yapılır.

Komisyon: D-8'in yürütme organı olan komisyon, üye ülke hükümetlerinin tayin ettiği bürokratlardan oluşur. Konseyin çalışma programının, gündeminin ve konseye sunulacak karar taslaklarının hazırlanmasından sorumludur. Komisyon ayrıca zirvenin geçici gündem çalışma programı, karar ve bildiri taslaklarını da konseye sunar. Geçici ve daimi komitelerin raporlarını inceler, onaylar ve faaliyetlerini destekler. Faaliyetleri hakkında Konseye yıllık raporlar sunar. Komisyon, yılda iki kez toplanır. Birincisi konseyden hemen önce, diğeri ise iki zirve arasında gerçekleştirilir. Komisyon, zirve ya da konsey tarafından bildirilen konuları görüşmek üzere daha fazla sayıda toplantılar yapabilir. Komisyon, kendi çalışma programını ve gündemini zirve ve konseyde alınan kararlar ve talimatlar doğrultusunda belirler.

D-8 teşkilat toplantıları, üye ülkelerin salt çoğunluğu olan beş ülkenin katılımı ile gerçekleştirilir. Bu sayı zirve, konsey ve komisyon toplantıları için de geçerlidir. Temel organlardan herhangi birisinin olağanüstü toplantıları, bir üye ülkenin talebi ve D-8 üyelerinin çoğunluğunun onayı ile yapılabilir. Bu toplantılarda D-8 kararları ise oy birliği ile alınır.

Zirve toplantılarının organize edilmesi sürecinde üye ülkeler arasında koordinasyon sağlanır. Bu görev zirveyi tertip edecek ülkenin toplantı başkanı olarak hareket edip ve bu maksatla bir icra direktörü atamasıyla sağlanır. İcra direktörü üyeler arasında etkin bir ilişki sağlar, bilgi akışını ve toplantılardaki sekretarya hizmetlerini yürütür. Her bürokrat, kendi ülkesindeki koordinasyondan sorumludur.

Ayrıca birinci İstanbul Zirvesinden sonra, D-8'in faaliyetlerinde, üye ülkeler arasında gerekli koordinasyonun sağlanabilmesi ve sekretarya hizmetleri için İstanbul'da D-8 İcra Direktörlüğü Ofisi kurulmuştur. İlk ve tek İcra Direktörü Türkiye'den Ayhan Kamel'dir. Daha sonra Bali-Endonezya'da 12-13 Mayıs 2006 tarihinde gerçekleşen 5. Zirve sonrasında İcra Direktörlüğü kaldırılarak yerine Genel Sekreterlik ihdas edilmiştir.169 Genel Sekreterlik, kuruluşun genel işleyiş ve teknik koordinasyonundan sorumlu olup İstanbul'da bulunmaktadır.

Genel Sekreter dört yılda bir üye ülkeler arasında değişmektedir. Günümüze kadar farklı üye ülkelerden genel sekreterler görev yapmış olup 2017'den itibaren ise D-8'in genel sekreterliğini Malezya'dan büyükelçi Dato' Ku Jaafar Ku Shaari sürdürmektedir. Dönem başkanlığı iki yılda bir değişen kuruluşun dönem başkanlığını 2017'den itibaren Türkiye yürütmektedir.

D-8 organizasyon ve faaliyet tasarıları için devlet/hükümet başkanlarının katılımıyla gerçekleştirilen zirveler yapılmıştır. Zirveler, birliğin en önemli toplantıları olup D-8'lerin kuruluşundan günümüze kadar dokuz zirve toplantısı gerçekleştirilmiştir. Bu toplantılarda, D-8'in amaç ve hedeflerine yönelik politikalar oluşturulmakta, işbirliği alan ve konuları belirlenmektedir. Bunlar:

- 1- 15 Haziran 1997 İstanbul Zirvesi,
- 2- 1-2 Mart 1999 Dakka Zirvesi,
- 3- 25-26 Mart 2001 Kahire Zirvesi,
- 4- 18 Şubat 2004 Tahran Zirvesi,
- 5- 12-13 Mayıs 2006 Bali-Endonezya Zirvesi,
- 6- 8 Temmuz 2008 Kualalumpur-Malezya Zirvesi,
- 7- 8 Temmuz 2010 Abuja-Nijerya Zirvesi,
- 8- 21 Kasım 2012 İslamabad-Pakistan Zirvesi,
- 9- 20 Ekim 2017 İstanbul Zirvesi'dir.

D-8 bünyesinde birçok zirve, konsey ve komisyon toplantısı yapılmıştır. Kuruluşun son toplantısı ise İstanbul'da 5 Temmuz 2019 tarihinde resmi kuruluş yıldönümü kutlaması, bir resepsiyonla Genel Sekreterlik tarafından gerçekleştirilmiştir.

D-8 Teşkilatını oluşturan ülkelerin çok kalabalık nüfusları vardır. D-8 Teşkilatını oluşturan ülkelerin nüfusu, 6, 2 milyarı bulan dünya nüfusunun, yaklaşık 1 milyarlık bir kısmını karşılamaktadır.

D-8'ler, 60 üyeli İslam Konferansının yaklaşık GSMH'nin % 60'ını, nüfuslarının % 65'ini, İslam Ülkelerinin dış ticaretinin toplam % 58'ini temsil etmektedir.

D-8'lerin iş gücü dağılımı incelendiğinde, tarım ve hayvancılığın büyük yer tuttuğu görülür. Çalışan işgücü dağılımında tarımın payı ülkelerde % 50'nin üzerindedir. Tarımsal işgücünden sonra işgücünün en fazla olduğu alan genel hizmetler bölümüdür. Üye ülke nüfuslarının yaklaşık % 30'u genel hizmetlerde çalışmaktadır. Sanayide çalışan nüfus ise yaklaşık % 17 civarındadır. Bu değerlere baktığımızda D-8 ülkelerinde tarım ve hayvancılık en ağır basan iş koludur. Sonrasında genel hizmetler sınıfı gelmektedir. Sanayide çalışan nüfus oranları az gibi gözükse de Dünya ülkeleri ile kıyaslandığında hayli fazladır.

Sanayi bakımından D-8 üye ülkeler gelişmiş ülkelerdir. Gelişme gösteren sanayi kollarının başında tekstil ve gıda gelir. Bunun yanında, üye ülkelerde gübre, demir-çelik, kimya, petro-kimya, makine ve elektronik sanayi gibi sektörlerde hızla gelişmektedir.

D-8'leri oluşturan ülkeler, jeopolitik konumları açısından ele alındığında, Batı Afrika sahillerinden Güneydoğu Asya adalarına kadar geniş bir yelpaze içinde yer aldığı görülür. D-8'lerden Nijerya, Batı Afrika'da yer alır ve Atlas Okyanusu'na kıyısı vardır. Jeopolitik konum olarak, Afrika kıtasının Amerika ve Avrupa kıtalarına açılan penceresidir. Mısır'ın jeopolitik konumu ise benzer özellik gösterir. Akdeniz yolu ile denizden tüm dünyaya bağlantısı vardır. Ayrıca Süveyş Kanalı yolu ile Hint Okyanusu ve ötesine bağlantılı olduğu gibi karadan Afrika ile Asya'yı birbirine bağlar. Türkiye ise jeopolitik avantajı daha fazladır. Türkiye, gerek karadan ve gerekse denizden Avrupa-Asya-Afrika kıtaları arasında doğal, siyasi ve iktisadi köprüyü oluşturur. Birbiri ile komşu olan İran ve Pakistan'ın ve Bangladeş'in jeopolitik konumları, yukarıdaki üç ülkeye benzer. Dolayısıyla D-8'lerin 6 ülkesi, jeopolitik açıdan amfibi ülkelerdir. Yani hem karada ve hem de denizde manevra kabiliyeti olan ülkelerdir. Güneydoğu Asya'nın kaplanları adı verilen Malezya ve Endonezya birbirine komşu olan adalar ve yarımadalar ülkesidir. Bu iki ülke Hint Okyanusu ile Pasifik Okyanusunun birleşme noktasında yer alırlar.

D-8'lerin karadan ve denizden önemli bir konuma sahip olmalarının yanında hava alanları açısından da hayli bir öneme sahiptirler. Havaalanları açısından geniş hava sahasına sahip oldukları gözlenmektedir, bu da D-8'lerin her yönden jeopolitik bir öneme sahip olduğunu göstermektedir.

Adil Düzen

Kimilerine göre ütopya kimilerine göre ise yarım kalan bir proje olan adil düzen kavramı çoğu zaman bir ekonomik bir kavram olarak kullanılsa da genel bir dünya düzeni için kullanılmıştır. Adil Düzen; her dinden, her kavimden ve her seviyeden bütün insanların birlikte barış ve bereket içinde yaşayacağı ve tüm temel hak ve hürriyetlerin sağlanıp korunacağı, İslami, ilmi ve insani yepyeni ve orijinal bir düzendir.

Erbakan'a göre sadece müslümanların değil tüm dünya insanları için bir dünya düzeni şarttır. Bu ancak adil düzen ile mümkün olabilir. Bu kavramı genel olarak dünyanın yaşanan düzenine bir sistem eleştirisi olarak sunan Erbakan yukarıdaki bölümde aktardığımız dünyanın son yüzyıllarda yaşadığı menfi uygulamalardan çıkardığı derslere bağlı olarak ortaya çıkarmıştır. Bununla birlikte bu adil düzen kavramını gerek Türkiye için gerek dünya için ayrıca çalışmıştır. Türkiye'de kurulacak bu düzen dünya için de bir örneklik teşkil edecek ve akabinde dünyada kurulu olan batı entegreli sistem son bulmuş olacaktır.

Tarihi belirli dönemlerine ayırarak bu dönemlerde huzur ve barışın hakim olduğu yılları açıklayarak adil düzen kavramını açıklamaya çalışan Erbakan yukarıda antisyonizm kısmında belirttiğimiz üzere son yüzyılda siyonist temelli batının kurmuş olduğu haksız ve güç eksenli düzenden bahseder. Her ne kadar kapitalizm ve sosyalizm olarak yirminci yüzyılda iki kutup olduğu iddia edilse de Erbakan bu iki düzenin de siyonizm temelli benzer bir yapılanma olduğunu dile getirmiş ve kapitalizmin de sosyalizmin de dünyaya huzur ve esenlik getirmeyeceğini dile getirmiştir.

Birçok düşünür bu iki düşünce ekolonünün sadece ekonomik temelli olduğunu söyler . Fakat bu iki düşünce ekolü de dünyanın tüm yaşayan sistemlerine müdahaleleri bulunmaktadır. Prof Dr. Necmettin Erbakan bu noktada iki ekolü de eleştirmiş İslam temelli adalet ve barışın hakim olacağı bir düzen kurulabileceğinin sinyallerini vermiştir.

Sömürüye müsaade etmeyen, herkese hakkını veren, herkese karşı eşit davranan ve herkese fırsat eşitliği veren, herkesin faydalı, yapıcı faaliyetlerini destekleyen, ekonomik faaliyetleri teşvik eden, ekonomik gelişmenin önündeki lüzumsuz ve haksız engelleri ortadan kaldıran bir ekonomik düzendir. Erbakan'a göre, "Adil Ekonomik Düzen, tam ve mütekâmil bir düzendir. Bu düzende kapitalizmin ve komünizmin faydalı yanları mevcuttur. Fakat mahsurlu ve zararlı yanlarına ise yer verilmemiştir. Adil Ekonomik Düzen tam ve mütekâmil bir düzendir. Kapitalist düzen hakka dayanan; teşvik edici ve tanzim edici bir faktör olan "Kârla birlikte haksız bir sömürü ve zulüm aracı olan faize de yer vermiştir ve yine kapitalist düzende faydalı olan ekonomiyi tanzim eden ve yönlendiren serbest piyasa rekabetine yer verildiği gibi tatbikatta tröstlerin ve tekellerin oluşmasına mani olamamaktadır. Buna mukabil komünist rejim prensip olarak faize karşı olmakla beraber bunun yanında mülkiyet hakkına ve kâra da karşı çıkmak suretiyle insan tabiatına aykırı düşmekte ve serbest piyasa rekabetine yer vermeyip ekonomiyi tahrip etmektedir" .

Kaynakça

Makale:

Tuğrul, T. (2017). Millî Görüş Hareketi Bibliyografyası, DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11644>

Yıldız, M. (2017). Türk Dış Politikasına Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın Politik Vizyonunun Etkisi, DOI: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11650>

Şahin, M. (2010). Türkiye'nin Orta Doğu Politikası: Süreklilik Ve Değişim, Gazi Üniversitesi, Akademik, Cilt 4, Sayı 2.

Bildiri:

Tuğrul, T. (2017). Millî Görüş Hareketi'nin Temel Karakterleri. "Doğumunun 90. Yılında Necmettin Erbakan ve Milli Görüş Düşüncesi" Sempozyumu, 28-30 Ekim 2016, Konya.

Arpacı, I. (2018). Türkiye'de Yahudi Milliyetçiliğinin Siyasal Bir Mesele Olarak Ele Alınışı: Necmettin Erbakan Örneğinde Bir Analiz. "Doğumunun 90. Yılında Necmettin Erbakan ve Milli Görüş Düşüncesi" Sempozyumu, 28-30 Ekim 2016, Konya.

Kitap:

Erbakan, Necmettin (2013). *Davam*, Ankara: Milli Gazete

Erbakan, Necmettin (2017). *İslam Birliği*, Ankara: MGV Yayınları

Gündođan, Mete (2019). *Erbakan*, İstanbul: Destek Yayınları

Arpacı, I. (2017). *Türk Siyasetinde Erbakan*, İstanbul: Kopernik Yayınları

Tez:

Güldal, M. (2009). *Kuruluşundan Bugüne D-8 Örgütü*. Marmara Üniversitesi, İstanbul.

Gurbet, H. (2019). *Küresel Dünya Düzeninde D-8 Örgütü'nün Makroekonomik Performansının İncelenmesi*, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.

Ersin, İ. (2015). *Necmettin Erbakan'ın Ekonomik Söylem Ve Uygulamaları*, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.